Dosar nr. 2-20980/21
2-21132658-12-2-07092021

HOTĂRÂRE
În numele Legii

15 martie 2024 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani
Instanța compusă din:
Președintele completului, judecător Livia Mitrofan
Grefier Valeria Tambur

examinând în procedura generală, în ședință publică, la sediul instanței de judecată cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. ”Vitasanmax” către S.R.L. ”Trans Solution”, intervenient accesoriu Poderioghin Alexandr, S.R.L. ”Bayro” cu privire la repararea prejudiciului, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

a constatat :

Argumentele participanților la proces.

1. La data de 06 septembrie 2021 reprezentantul S.R.L. ”Vitasanmax”, avocatul Jarovlea Veaceslav a depus cerere de chemare în judecată către S.R.L. ”Trans Solutions”, intervenient accesoriu Poderioghin Alexandr, solicitând:

- Încasarea din contul S.R.L. ”Trans Solutions” în beneficiul S.R.L. ”Vitasanmax” a prejudiciului material în mărime de 36 000,00 lei.
- Încasarea din contul S.R.L. ”Trans Solutions” în beneficiul S.R.L. ”Vitasanmax” a cheltuielilor de judecată în mărime de 5 080,00 lei (taxa de stat 1 080 lei și cheltuielile de asistență juridică 4 000 lei), inclusiv și cele care vor fi suportate de reclamant pe parcursul examinării cauzei.

2. În motivarea acțiunii s-a menționat că, la data de 09 aprilie 2021, în or. Chișinău, a avut loc accidentul rutier cu participarea mijlocului de transport de model Toyota Prius cu n/î *****condus de Poderioghin Alexandr (posesorul firmei S.R.L. ”Trans Solutions”) și mijlocului de transport de model Renault Megane cu n/î ***** condus de Croitor Andrei. Conform procesului-verbal cu privire la contravenție din 14 mai 2021, vinovat de producerea respectivului accident rutier, a fost recunoscut Poderioghin Alexandr, conducător al autovehiculului de model Toyota Prius cu n/î *****, care se deplasa în interesele pârâtului S.R.L. ”Trans Solutions”, ce se probează prin foaia de parcurs nr. DAA 27346215 din 09 aprilie 2021. Vinovatul, la momentul accidentului rutier poseda Polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă, emisă de Compania de Asigurări ”Asterra Group” S.A.

3. Compania S.R.L. ”Vitasanamax” a depus cerere de despăgubire la Compania de Asigurări ”Asterra Group” S.A., care la rîndul său a eliberat păgubitului S.R.L. ”Vitasanamax” îndreptare la reparație la firma S.R.L. ”SV Drive”. Potrivit Actului de predare-primire din 25 iunie 2021, întocmit de S.R.L. ”SV Drive” (Prestator) și S.R.L. ”Vitasanamax” (Client), automobilul Renault Megane cu n/î ***** a fost reparat. Autovehiculul de model Renault Megane cu n/î *****

aparține cu drept de proprietate firmei S.R.L. ”Vitasanamax”, care era exploatat de angajatul firmei Croitor Andrei în proces de vânzare a mărfurilor gresie și ceramică.

4. Reieșind din faptul că, în perioada de 09 aprilie 2021 (data accidentului rutier) - 25 iunie 2021 (data reparării automobilului), S.R.L. ”Vitasanamax” a fost nevoită să se adreseze la firma S.R.L. ”Bayro” pentru servicii de transport. Conform facturii fiscale IV 4270397 din 25 iunie 2021, emisă de S.R.L. ”Bayro”, ultima a prestat S.R.L. ”Vitasanamax” serviciile de transport cu automobilul Dacia Logan n/î *****în perioada (12.04.2021- 24.06.2021) în sumă de 36 000,00 lei. La data de 21 iulie 2021, S.R.L. ”Vitasanamax” a transferat S.R.L. ”Bayro” suma de 36 000,00 lei, cu titlu de plată pentru serviciile de transport. Astfel, suma prejudiciului cauzat S.R.L. ”Vitasanamax” în urma accidentului rutier susmenționat a constituit 36 000,00 lei, care urmează a fi compensat de posesorul de izvor de pericol sporit S.R.L. ”Trans Solutions”. Este important de menționat că potrivit Legii nr. 414-XV1 din 22.12.2006, compania de asigurări nu acoperă aceste cheltuieli.

5. În drept, conform art. 9 alin. 2 din Codul civil, drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice. Conform art. 15 din Codul civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară. Conform art. 19 alin. (1) din Codul civil, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte, restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum și profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat). Conform art. 1998 alin. (1) din Codul civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune. Conform art. 2013 alin. (1) din Codul civil, persoanele a căror activitate este legată de un izvor de pericol sporit pentru lumea înconjurătoare (exploatarea vehiculelor, a instalațiilor, mecanismelor, folosirea energiei electrice, a substanțelor explozibile, efectuarea lucrărilor de construcții etc.) au obligația să repare prejudiciul cauzat de izvorul de pericol sporit dacă nu demonstrează că prejudiciul se datorează unui eveniment prevăzut la art. 2012 (cu excepția cazurilor în care prejudiciul a survenit ca urmare a exploatării navelor aeriene) sau din intenția persoanei vătămate. Obligația de reparare a prejudiciului revine persoanei care posedă izvorul de pericol sporit în baza dreptului de proprietate ori în alt temei legal sau persoanei care și-a asumat paza izvorului de pericol sporit. Conform art. 2005 alin. (1) din Codul civil, comitentul răspunde de prejudiciul cauzat cu vinovăție, iar în cazurile expres prevăzute de lege, fără vinovăție, de către administratorul, salariatul său sau o altă persoană subordonată comitentului (prepus) în funcțiile care i s-au încredințat. Comitentul conservă dreptul de regres contra prepusului. Prepusul se poate exonera de răspundere dacă va dovedi că s-a conformat întocmai instrucțiunilor comitentului.

6. La 28 iulie 2021, pârâtul a recepționat pretenție privind achitarea benevolă a prejudiciului material, care a rămas ignorată. Reclamantul până la depunerea cererii de chemare în judecată a achitat taxa de stat în cuantum de 1 080 lei, conform art. 83 din Codul de procedură civilă. Pentru serviciile avocatului Jarovlea Veceslav, reclamantul a achitat onorariul în mărime de 4 000 lei, ce se probează prin ordinul de plată nr. 4357 din 03 septembrie 2021 și factura fiscală nr. IA1028500 din 13 august 2021 pe suma de 4 000 lei. Sumele susmenționate au statut de

cheltuieli de judecată și constituie în total 5 080 lei, care urmează a fi încasate de la pârât în folosul reclamantului. Conform art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului. Conform art. 96 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

7. La 17 ianuarie 2022 SRL ”Vitasanmax” a depus cerere de chemare în judecată concretizată prin care a solicitat încasarea în beneficiul reclamantului SRL ”Vitasanmax” a prejudiciului material în mărime de 36 000 lei, a cheltuielilor de judecată în mărime de 5315 șei. Inclusiv a celor suportate pe parcursul judecării cauzei.

8. La 26 septembrie 2022 reclamantul a depus cerere de majorare a cuantumului pretențiilor din acțiune prin care a solicitat încasarea prejudiciului material în mărime de 36000 lei și a dobînzii de întîrziere legale în mărime de 6768,99 lei, în total suma de 42 768,99 lei, a cheltuielilor de judcată în mărime de 5518,06 lei, care se compu din taxa de stat în mărime de 1283,06 lei, cheltuieli de asistență juridică în sumă de 4000 lei și cheltuielile pentru citare publică în sumă de 235 lei.

9. La 20 octombrie 2021 a fost depusă o referință princ are a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată depusă ca neîntemeiată. Atragerea în proces a intervenienților accesoriiSRL ”Bayro” și SRL ”SV-Drive” SRL.

10. În motivarea cererii au indicat că, automobilul de model Renault Megane cu n/î ***** (posesor SRL ”Vitanmax”) a fost reparat or, vinovatul de proceducerea accidentului, la acel moment poseda Polița de asigurare obbligatorie de răspundere civilă auto internă, emisă de Compania de asigurare SA ”Astera Group” SA.

11. Asfel, se denotă din cererea de chemare în judecată din cererea de chemare în judecată faptul că că ”Vitasanmax” întru solicitarea serviciilor de transport de la SRL ”Bayro”.

12. Conform procesului-verval cu privire la contravenție din 14 05.2021 în urma accidentului rutier a fost deterorată bara din spate cu careva accesorii, din acest considerent pînă la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție automobilul era în stare de deplasare și nu a parcarea serviciului auto – deci cheltuielile neconfirmate și nefondate.

13. Totodată, au invocat că, SRL ”Vitasanmax” pretinde că a solicitat servicii de trasnport de la SRL ””Bayro” și a achitat suma de 36 000 lei – în afară de o factură fiscală ultimii la solicitarea de a prezenta copia contractului și a altor acte confirmative ce ar justifica cheltuielile invocate ultimii au refuzat.

14. Prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase și anume SRL ”Vitasanmax” și SRL ”Bayro” sunt gestionate de către același director în persoana Bairamov Elcin.

15. Au reținut că nu este deacord cu cele indicate în cererea de chemare în judecată or, la cererea de chemare în judecată nu a fost anexat contractul în baza căruia a fost prestate serviciile de trasnport indicate în factura fiscală din 25.06.2021 eliberată de SRL ”Bayro”, nefiid astfel elucidate relațiile dintre SRL ”Vitasanmax” și SRL ”Bayro” (prestator-beneficiar sau locator-locatar).

16. Cu referire la cheltuielile pentru servici de transport în sumă de 36 000 lei consideră căa cestea sunt neîntemeiate, declarative și neprobate deoarece nu sunt prezentate probe cum ar fi foile de parcurs, contractul în baza căruia au fost prestate serviciile de trasnport indicate în factura fiscală din 25.06.2021, calculul rutei, de către cine a fost condus autoturismul și care ar fi fost indicate kilometrii parcurși, fapt ce nu ne dă posibilitate de a stabili distanța parcursă de automobilul pe perioada prestării serviciilor de trasnport și respectiv posibilitatea aprecierii cantității de combustibil consumată și cheltuielile suportate în acest sens, or confirmitate cu prevederile art. 118 alin. (1) CPC.

17. Au mai menționat că informația privind actele confirmative în baza cărora au survenit pretinsele cheltuili, au fost solicitate de la SRL ”Bayro” și SRL ”Vitasanmax” însă pînă la momentul nu am primit nici un răspuns îna cest sens.

18. Referitor la automobilul cu care au fost prestate servicii de trasnport SRL ”Bayro” la cererea de chemare în judecată nu a fost anexat certificatul de înmatriculare a mijlocului de trasnport, în acest sens a fost interpelată Agenția Națională Transport Auto pentru eliberarea informației daă autoturismul de model Dacia Logan cu n/î BAY121 se află în Registru Operatorilor de Transport Rutier și prestează servicii de trasnport rutier contra cost în condițiile prevederilor legale.

19. Astfel, nu pot fi reținute, în opinia pîrîtului, argumentele reclamantului indicate în cererea de chemare în judecată precum că automobilul Renaul Megane cu n/î ***** nu a putut fi folosit conform destinației în perioada 12.04.2021-24.06.2021, acestea fiind niște alegații și afirmații pur declarative și neîntemeiate, de fapt prejudiciulul adus automobilului nu a fost de natură să influențeze atît grav starea tehnică a autoturismului.

20. Referitor la actul de predare-primire al autovehiculului eliberat de SRL ”SV-Drive” invocă că reparația autoturismului efectuat de SRL ”S.V.-Drive” a dura 39 de zile (17.05.2021-25.06.2021), ceea ce constituie un abuz și o alegație pur declarativă și nefondată, din considerentul că starea autoturismului nu era atît de gravă și nicidecum reparația nu dura atît timp,a stfel, este necesar de a fi atras în proces și SRL ”SV-Drive” pentru a argumenta proba din considerente reparația a durat 39 zile.

21. Au reținut că în urma examinării cererii de chemare în judecată sub toate aspectele s-a constatat faptul că Bairamov Elcin este administrator și fondator unic atît a reclamantului SRL ”Vitasanmax” SRL cît și a SRL ”Bayro”, astfel, consideră că acesta prin prezentarea sa adevărată a unei fapte mincinoase determinată de comportamentul dolosiv și viclean urmărește dobîndirea

în mod ilegal a mijloacelor bănești înaintînd pretenții neîntemeiate, ilegale, declarative și neprobate.

22. Mai mult ca atît, miza pentru reclamant relevă importanța sau scopul pentru persoana care pretinde violarea dreptului său. Odată identificată și apreciată rezonabilitatea prin prisma celor trei criterii, devine mai ușoară aprecierea cuantumului preudiiclor metarile, morale și a costurilor și cheltuielilor.

ASPECTE DE PROCEDURĂ

23. Prin încheierea din 08 septembrie 2021 cererea de chemare în judecată s-a primit cererea de chemare în judecată în procedura cererilor cu valoare redusă (f.d. 24).

24. Prin încheiera din 09 decembrie 2021 cauza civilă a fost trasnferată în procedură generală, fiind stabilită ședință de judecată (f.d.49, 50).

25. Prin încheierea protocolară din 22 martie 2023 a fost în proces în calitate de intervenient accesoriu - S.R.L. ”Bayro” și Pedereioghin Alexandr.

26. Reprezentantul Reclamantului, avocatul Jerovlea Veaceslav a fost prezent în ședința de judecată a susținut cererea de chemare în judecată și cererile concretizate și a solicitat admiterea cererii.

27. Pîrîtul, SRL ”Transolution” în ședința de examinare a cauzei în fond nu a fost însă pe aprcursul examinării cauzei a depus mai multe cereri de amînare, administratorul Ababii Vitalie fiind prezent șa ședințele de pregătire a cauzei pentru examinare în fond.

28. SRL ”Bayro” și Pedereioghin Alexandr fiind citați în ședința de judecată nu s-au prezentat nu au comunicat motivele neprezentării și nu au solicitat examinarea cauzei în lipsa acestora. (f.d. 108-109, 137-138).

APRECIEREA INSTANȚEI DE JUDECATĂ

29. Audiind explicațiile participanților prezenți la proces, analizând piesele dosarului prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă în coraport cu normele legale incidente speței, instanţa de judecată concluzionează că cererea de chemare în judecată este întemeiată și urmează a fi admisă integral din următoarele considerente.

30. În conformitate cu prevederile **art. 240 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă**, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea. Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

31. Instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele. Din

interpretarea art. 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza Albină c/România, Hotărâre din 28 aprilie 2005, § 33).

32. Articolul 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru Drepturile Omului, obligă instanţele să-şi motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanţelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea Van de Hurk c. Olandei, 19 aprilie 1994, §§ 59 şi 61, Seria A nr. 288, şi Burg c. Franţei (dec.), nr. 34763/02, CEDO 2003-II). Întinderea obligaţiei de a-şi motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei şi trebuie determinată în lumina circumstanţelor cauzei (a se vedea Ruiz Torija c. Spaniei şi Hiro Balani c. Spaniei, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A şi 303-B, § 29 şi, respectiv, § 27; şi Helle c. Finlandei, 19 decembrie 1997, § 55, Rapoarte privind hotărîrile şi deciziile 1997-VIII).

33. De altfel, instanţa de judecată nu poate exclude un argument sau o circumstanţă pretinsă de o parte care în opinia sa este determinantă şi confirmă poziţia sa, fără a o aprecia prin prisma temeiniciei, pertinenței litigiului în raport cu situaţia de fapt. Or, respectarea principiului egalităţii în faţa legii şi a justiţiei, precum şi dreptul părţilor de a fi auzite, reprezintă un aspect inerent respectării dreptului la un proces echitabil, garantat de art.6 § 1 al Convenţiei pentru Apărarea Drepturilor Omului şi Libertăţilor Fundamentale.

34. În plus, principiul *jura novit curia*, aplicabil la judecarea litigiilor enunţă că judecătorul trebuie să aplice acel text de lege care corespunde situaţiei de fapt calificate juridic de către parte, în măsura în care situaţia de fapt respectivă este confirmată de probele administrate în cauză.

35. Conform prevederilor **art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă**, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale, dacă legea nu dispune altfel.

36. Totodată, prevederile **art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă** stabilesc că, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace probante nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace.

37. Conform prevederilor **art. 121 din Codul de procedură civilă**, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului, iar conform prevederilor **art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă**, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

39. Materialele cauzei denotă că, la data de 09 aprilie 2021, în or. Chișinău, a avut loc accidentul rutier cu participarea mijlocului de transport de model Toyota Prius cu n/î *****condus de

Poderioghin Alexandr și mijlocului de transport de model Renault Megane cu n/î ***** condus de Croitor Andrei.

40. Conform procesului-verbal cu privire la contravenție din 14 mai 2021, vinovat de producerea respectivului accident rutier, a fost recunoscut Poderioghin Alexandr, conducător al autovehiculului de model Toyota Prius cu n/î *****, care se deplasa din numele și pe contul S.R.L. ”Trans Solutions”, fapt ce se probează prin foaia de parcurs nr. DAA 27346215 din 09 aprilie 2021.

41. Persoana culpabilă, Poderioghin Alexandr, la momentul accidentului rutier era beneficiarul Poliței de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă, emisă de Compania de Asigurări ”Asterra Group” S.A.

42. S.R.L. ”Vitasanamax” a depus cerere de despăgubire la Compania de Asigurări ”Asterra Group” S.A., care la rîndul său a eliberat păgubitului S.R.L. ”Vitasanamax” îndreptare la reparație la firma S.R.L. ”SV Drive”.

43. Potrivit Actului de predare-primire din 25 iunie 2021, întocmit de S.R.L. ”SV Drive” (Prestator) și S.R.L. ”Vitasanamax” (Client), automobilul Renault Megane cu n/î ***** a fost reparat.

44. Autovehiculul de model Renault Megane cu n/î ***** aparține cu drept de proprietate firmei S.R.L. ”Vitasanamax”, care era exploatat de angajatul firmei Croitor Andrei, în procesul comercializării mărfurilor gresie și ceramică (activitate economică).

45. Reieșind din faptul că, în perioada de 09 aprilie 2021 (data accidentului rutier) - 25 iunie 2021 (data reparării automobilului), S.R.L. ”Vitasanamax” a fost nevoită să se adreseze la firma **S.R.L. ”Bayro” pentru servicii de transport.**

46. Conform facturii fiscale IV 4270397 din 25 iunie 2021, emisă de S.R.L. ”Bayro”, ultima a prestat S.R.L. ”Vitasanamax” serviciile de transport cu automobilul Dacia Logan n/î *****în perioada (12.04.2021-24.06.2021) în sumă de 36 000,00 lei.

47. La data de 21 iulie 2021, S.R.L. ”Vitasanamax” a transferat S.R.L. ”Bayro” suma de 36 000,00 lei, cu titlu de plată pentru serviciile de transport.

48. Astfel, partea reclamantă pretinde că suma prejudiciului cauzat în urma accidentului rutier susmenționat a constituit 36 000,00 lei, care urmează a fi compensat de posesorul de izvor de pericol sporit S.R.L. ”Trans Solutions”, din aceste motive a formulat cerere de chemare în judecată.

49. Reieșind din prevederile **art. 1998 alin. (1) din Codul civil**, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

50. În acord cu **art. 2013 din Codul civil**, persoanele a căror activitate este legată de un izvor de pericol sporit pentru lumea înconjurătoare (exploatarea vehiculelor, a instalaţiilor, mecanismelor, folosirea energiei electrice, a substanţelor explozibile, efectuarea lucrărilor de construcţii etc.) au obligaţia să repare prejudiciul cauzat de izvorul de pericol sporit dacă nu demonstrează că prejudiciul se datorează unui eveniment prevăzut la art. 2012 (cu excepţia cazurilor în care prejudiciul a survenit ca urmare a exploatării navelor aeriene) sau din intenţia persoanei vătămate.

51. Obligaţia de reparare a prejudiciului revine persoanei care posedă izvorul de pericol sporit în baza dreptului de proprietate ori în alt temei legal sau persoanei care şi-a asumat paza izvorului de pericol sporit.

52. Posesorul izvorului de pericol sporit nu răspunde pentru prejudiciul cauzat dacă demonstrează că izvorul de pericol sporit a ieşit din posesiunea lui ca urmare a acţiunilor ilicite ale unor terţi. În acest caz, răspunderea revine persoanei care a dobîndit în mod ilicit izvorul de pericol sporit. În măsura în care posesorul izvorului de pericol sporit este vinovat de faptul că izvorul a ieşit din posesiunea lui, el va răspunde pentru prejudiciu în mod solidar cu persoana care l-a dobîndit în posesiune în mod ilicit.

53. Posesorii izvoarelor de pericol sporit răspund solidar pentru prejudiciul cauzat unui terţ prin interacţiunea acestor izvoare (coliziunea mijloacelor de transport etc.).

54. Prejudiciul cauzat posesorilor izvoarelor de pericol sporit ca rezultat al interacţiunii acestora se repară potrivit dispoziţiilor art.1998.

55. Art. 2005 din Codul civil statuează că, comitentul răspunde de prejudiciul cauzat cu vinovăție, iar în cazurile expres prevăzute de lege, fără vinovăție, de către administratorul, salariatul său sau o altă persoană subordonată comitentului (prepus) în funcțiile care i s-au încredințat.

56. În cazul în care prepusul a cauzat prejudiciul cu intenție, persoana vătămată poate alege să ceară repararea prejudiciului numai de la comitent, numai de la prepus sau de la ambii în mod solidar.

57. Comitentul conservă dreptul de regres contra prepusului. Prepusul se poate exonera de răspundere dacă va dovedi că s-a conformat întocmai instrucțiunilor comitentului.
Lipsa discernămîntului prepusului la momentul săvîrșirii faptei ilicite nu exonerează comitentul de răspundere.

58. Conform **art. 2023 din Codul civil**, dacă prejudiciul a fost cauzat în comun de mai mulţi participanţi, aceştia poartă răspundere solidară. Se consideră participant nu doar autorul faptei cauzatoare de prejudicii, ci şi cel care l-a instigat sau l-a susţinut, precum şi cel care a beneficiat în mod conştient de un folos în urma prejudiciului cauzat altuia (participanţi). În cazul acţiunii în regres, partea fiecărui participant din obligaţia solidară este proporţională contribuţiei sale la săvîrşirea faptei ilicite dacă aceasta poate fi determinată.

59. În corespundere cu **art. 2025 din Codul civil**, repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situaţiei anterioare (transmiterea unui bun de acelaşi gen şi de aceeaşi calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putinţă ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părţilor sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărîre judecătorească.

60. În cazul deteriorării unui bun, despăgubirea va fi egală cu pierderea valorii bunului şi nu a costului reparaţiei dacă costul reparaţiei depăşeşte disproporţionat pierderea valorii. Această regulă se aplică animalelor doar dacă aceasta este oportună, avînd în vedere scopul pentru care animalul este ţinut.

61. Despăgubirea se stabileşte sub forma unei sume globale sau, dacă prejudiciul are caracter continuu, sub forma unei prestaţii periodice. În cazul în care se stabileşte o despăgubire sub forma prestaţiei periodice, debitorul poate fi obligat la constituirea unei garanţii.

62. Persoana vătămată nu este ţinută să demonstreze că a cheltuit suma despăgubirii în scopul reparării prejudiciului.

63. Instanța notează că, *repararea prejudiciilor* reprezintă acea metodă de apărare a drepturilor civile încălcate, care dă posibilitate persoanei drepturile căreia au fost lezate să ceară repararea integrală acestora, necondiționat. Metodei de reparare a prejudiciilor îi este atribuit un caracter universal de apărare a drepturilor civile. Această metodă poate fi combinată cu alte metode de apărare. La baza metodei de apărare a dreptului prin repararea prejudiciilor stă unul din principiile fundamentale ale dreptului civil – principiul reparării integrale a prejudiciului, care constă în despăgubirea titularului dreptului încălcat atît pentru prejudiciul efectiv, cît şi pentru venitul ratat.

64. Codul civil distinge două tipuri de prejudicii: prejudiciul efectiv şi venitul ratat.

65. În conţinutul *prejudiciului efectiv* sunt incluse: cheltuielile pe care o persoană lezată într-un drept le-a suportat real la momentul intentării acţiunii sau care urmează să fie suportate la restabilirea dreptului încălcat, adică cheltuielile suplimentare. La prejudiciul efectiv sunt atribuite şi pagubele rezultate din pieirea sau deteriorarea bunurilor, deoarece şi în acest caz de asemenea sunt suportate cheltuieli.

66. Venitul ratat este acel venit care ar fi fost posibil în condiţiile unui comportament normal din partea autorului prejudiciului în împrejurări normale (de exemplu, s-ar fi executat contactul). În toate cazurile de solicitare a reparării prejudiciului fie efectiv, cît şi cel care urmează să fie suportat trebuie dovedită legătura cauzală între încălcarea (neexecutarea) obligaţiilor şi pagubele cauzate, precum şi mărimea acestora.

67. Expresia de *”prejudiciu”* aparţine vorbirii curente şi semnifică pagubă, daună. Etimologic, termenul de prejudiciu provine din latinescul *”prejudicium”*. În materia dreptului civil, prin prejudiciu se înţelege rezultatul dăunător, de natură patrimonială sau nepatrimonială, al atingerilor aduse, prin fapte de orice fel, drepturilor persoanelor, valorilor pe care acestea le ocrotesc, rezultat care, în conformitate cu legea civilă, atrage obligaţia de reparare din partea

persoanei responsabile. Constituie prejudiciu ”distrugerea sau degradarea unui bun, vătămarea integrităţii corporale sau a sănătăţii unei persoane, lezarea onoarei, reputaţiei sau a calităţii de creator a unei persoane etc.”

68. Atât din definiţia legală, cât şi în dependenţă de alte criterii, deosebim mai multe feluri sau forme ale prejudiciului. Astfel, deosebim prejudiciul:

-în formă de cheltuieli, care pot fi foarte diverse. De exemplu: cheltuieli de judecată, cheltuielile de reparaţie a sănătăţii, a bunurilor, cheltuieli de transport etc;

-prejudiciul efectiv, constituie distrugerea totală sau parţială a unui bun patrimonial ocrotit de lege;

-prejudiciul patrimonial, adică dauna care poate fi apreciată în valoare bănească. Aprecierea în bani poate fi făcută reieşind din costul bunului distrus sau din venitul pe care l-ar fi obţinut proprietarul dacă bunul nu ar fi fost distrus. Când este prejudiciată sănătatea, valoarea acesteia este evaluată în mărimea salariului sau a venitului persoanei, în dependenţă de gradul de pierdere a capacităţii de muncă; prejudiciul nepatrimonial (moral);

-prejudiciul nepatrimonial se apreciază după gradul de suferinţe pe care le-a suportat persoana. Beneficiul ratat, poate fi şi în forma unui venit neobţinut, pe care l-ar fi obţinut persoana dacă nu i-ar fi fost lezate drepturile sau ar fi fost executate obligaţiile, după gradul de suferinţe pe care le-a suportat persoana.

69. Esenţa răspunderii civile delictuale constă în existenţa unui prejudiciu, cauzat prin încălcarea drepturilor subiective sau a unor interese legitime ale unei persoane, condiţii obiective în lipsa cărora nu se poate stabili obligaţia de reparare ce se naşte în sarcina persoanei responsabile. Prejudiciul este cel mai important element al răspunderii civile, piatra unghiulară a întregii construcţii juridice, fiind o condiţie esenţială şi necesară a acesteia, prejudiciul este nu numai condiţia răspunderii reparatorii, ci şi măsura ei, în sensul că ea se angajează doar în limita prejudiciului injust cauzat.

70. Revenind la speța judiciară, instanța de judecată reține că S.R.L. ”Trans Solutions” este proprietarul autovehiculului de model Toyota Prius cu n/î *****, iar Poderioghin Alexandr, conducătorul/posesorul acestui mijloc de transport. La rândul său, Poderioghin Alexandr activa din numele și pe contul S.R.L. ”Trans Solutions”, între aceste persoane existau relații de muncă, astfel primul este ”prepus” și al doilea ”comitent”. Dincolo de orice dubiu rezonabil, între Poderioghin Alexandr și S.R.L. ”Trans Solutions” existau relații de subordonare, Poderioghin Alexandr fiind însărcinat să presteze servicii în temeiul foii de parcurs seria DAA nr. 27346215 în beneficiul S.R.L. ”Trans Solutions”, conform condițiilor impuse în prealabil de ultimul.

71. Procesul-verbal cu privire la contravenție din 14 mai 2021, a stabilit clar și franc că vinovat de producerea accidentui rutier descris supra, este Poderioghin Alexandr. Probe ce ar demonstra anularea procesului-verbal cu privire la contravenție nu au fost prezentate, respectiv se prezumă legal și generator de efecte juridice.

72. Autovehiculul accidentat de model Renault Megane cu n/î *****, exploatat de angajatul reclamantei, Croitor Andrei, aparținea cu drept de proprietate S.R.L. ”Vitasanamax” și presta servicii de transport, respectiv din aceste activități (comercializarea mărfurilor gresie și ceramică) obținea venituri.

73. În perioada dintre data accidentului rutier - 09 aprilie 2021 și data reparării automobilului - 25 iunie 2021, S.R.L. ”Vitasanamax” a recurs la serviciile de transport ale S.R.L. ”Bayro”, pentru continuarea activității comerciale îndeplinite anterior de către mijlocul de transport de model Renault Megane cu n/î *****.

74. Factura fiscală seria IV nr. 4270397 din 25 iunie 2021, emisă de S.R.L. ”Bayro”, confirmă prestarea către beneficiarul S.R.L. ”Vitasanamax” a serviciilor de transport cu automobilul Dacia Logan n/î *****în perioada 12.04.2021-24.06.2021, în sumă totală de 36 000,00 lei. La data de 21 iulie 2021, S.R.L. ”Vitasanamax” a transferat S.R.L. ”Bayro” suma de 36 000,00 lei, cu titlu de plată pentru serviciile de transport, conform ordinului de plată nr. 2943.

75. Sub imperiul Legii nr. 414-XVI din 22.12.2006, compania de asigurări nu acoperă aceste cheltuieli și prin urmare adresarea către compania de asigurări nu ar avea șanse de succes.

76. În lumina celor enunțate, partea reclamantă în mod just a pretins repararea prejudiciului cauzat în urma accidentului rutier în cuantum de 36 000,00 lei, care urmează a fi compensat de către posesorul/proprietarul izvorului de pericol sporit S.R.L. ”Trans Solutions”, îndreptățit prin efectul legii, prin acțiune de regres, să ramburseze suma platită din contul prepusului său, Poderioghin Alexandr. Totodată, partea pârâtă nu a demonstrat că prejudiciul se datorează unui eveniment exonerator prevăzut la art. 2012 din Codul civil.

77. La fel, având în vedere că pretenția privind achitarea prejudiciului material din 22 iulie 2021 expediată de S.R.L. ”Vitasanmax” în adresa S.R.L. ”Trans Solutions” și Poderioghin Alexandr nu a fost onorată benevol, în interiorul termenului acordat de 7 zile, ultimii au fost puși în întârziere și pe cale de consecință urmează să suporte plata dobânzilor de întârziere, concluzie ce își are suportul în prevederile art. 858, 874 din Codul civil.

78. Astfel, instanța va încasa din contul S.R.L. ”Trans Solutions” în beneficiul S.R.L. ”Vitasanmax” suma de 36 000 lei cu titlu de prejudiciu, precum și suma de 1 283,06 lei, în calitate de dobînzi de întîrziere.

Cheltuielile de judecată.

79. Potrivit **art. 82 din Codul de procedură civilă**, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

80. Conform **art. 83 și art. 84 din Codul de procedură civilă**, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar. În acţiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcţie de caracterul şi valoarea acţiunii, iar în acţiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporţii fixe, conform Legii taxei de stat. Se impune cu taxă de stat fiecare cerere de chemare în judecată (iniţială şi reconvenţională), cererea intervenientului principal, cererea vizînd cauzele cu procedură specială, cererea de eliberare a ordonanţei judecătoreşti, cererea de declarare a insolvabilităţii, cererea de eliberare a titlului executoriu

privind executarea hotărîrilor arbitrale, cererea de apel, cererea de recurs, precum şi cererea de eliberare a copiilor (duplicatelor) de pe actele judecătoreşti.

81. În conformitate cu **art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă**, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

82. Potrivit **art. 96 alin. (1), (1^1) din Codul de procedură civilă**, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

83. Pe parcursul examinării cauzei deferite judecății, S.R.L. ”Vitasanmax” a fost reprezentată în instanța de judecată de către avocatul Jarovlea Veaceslav iar pentru serviciile de asistență juridică prestate a achitat suma de 4 000 lei, fapt confirmat prin factura fiscală IA1026500 din 13 august 2021.

84. Raportând normele procedurale citate supra la circumstanțele speței și având în vedere soluțiapronunțată pe caz, instanța consideră oportun de a încasa suma de 4 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, care în opinia instanței de judecată reprezintă un cuantum real, necesar și rezonabil.

85. Astfel, având în vedere criteriile de apreciere a cheltuielilor pentru asistență juridică desprinse din jurisprudența CEDO, instanța de judecată califică cheltuielile de asistență juridică încasate, ca reale (confirmate prin factura fiscală), necesare (acțiunile întreprinse de avocat pe caz, nelăsând umbră de îndoială în privința utilității acestora) și rezonabile (nefiind excesive, ba chiar comparabile cu cele fixate prin acte normative pentru asistență juridică garantată de stat).

86. Totodată, la determinarea cuantumului cheltuielilor pentru asistență juridică, au fost luate în calcul și Recomandările privind cuantumul onorariilor și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, aprobate prin decizia Consiliului Uniunii Avocaților din 30 martie 2012.

87. De asemenea, instanța va încasa din contul S.R.L. ”Trans Solutions” în beneficiul S.R.L. ”Vitasanmax” suma de 1 283 lei titlu de taxă de stat și suma de 235 lei cu titlu de cheltuieli pentru citare publică, dispusă în prezentul proces judiciar.

88. În conformitate cu art. 236, art. 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată,

hotărăște :

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. ”Vitasanmax” către S.R.L. ”Trans Solution”, intervenient accesoriu Poderioghin Alexandr, S.R.L. ”Bayro” cu privire la repararea prejudiciului, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, ca întemeiată.

Se încasează din contul S.R.L. ”Trans Solution” (IDNO 1013600038501) în contul S.R.L. ”Vitasanmax”(IDNO 1003600005654) suma de 36 000 lei (treizeci și șase mii) cu titlul de prejudiciu, suma de 1 283, 06 lei (o mie două sute optzeci și trei lei, 06 bani) cu titlul de dobîndă de întîrziere, suma de 1 283 lei (o mie două sute optzeci și trei) cu titlul de taxă de stat, suma de 235 lei (două sute treizeci și cinci) cu titlul de cheltuieli pentru citare publică, suma de 4 000 lei (patru mii) cu titlul de cheltuieli de asistență juridică.

Se explică dreptul părților de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 zile.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 de zile din data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (Sediul Centru).

Președintele ședinței
Judecătorul **Livia Mitrofan**